

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

נדה-בנות כותים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לאחרים גורם טומאה, לעצמו לא כל שכן?											⚡	!
אלא פשיטא - בזב מצורע, ומדאיצטריך קרא לרבוויי בראייה שניה - שמע מינה: מקום זיבה לאו מעין הוא.											!	⚡
ממאי? דילמא לעולם אימא לך - בזב גרידא, ודקאמרת לאחרים גורם טומאה לעצמו לא כל שכן - שעיר המשתלח יוכיח, שגורם טומאה לאחרים - והוא עצמו טהור.	רב יהודה מדסקרתא לרבא:										⚡	⚡
מאי תבעי ליה? והא הוא דאמר זאת תורת הזב - בין גדול בין קטן, וכיון דנפקא ליה מהתם - איתר ליה לזכר - לרבות מצורע למעינותיו, נקבה - לרבות מצורעת למעינותיה, ואקשיה רחמנא מצורע לזב גמור, מה זב גמור - מטמא במשא, אף ראייה ראשונה של מצורע - מטמא במשא.	אביי:										!	⚡
ראייה ראשונה של זב מטמאה באונס, שנאמר (ויקרא ט"ו) זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע, מה שכבת זרע - מטמא באונס, אף ראייה ראשונה של זב - מטמאה באונס.	רב הונא:											⚡
ראה ראייה ראשונה - בודקין אותו	תא שמע:										⚡	■
מאי לאו - לטומאה?											⚡	
לא, לקרבן.											!	⚡
בשניה בודקין אותו	ת"ש:										■	■
למאי?											⚡	⚡
אילימא לקרבן, אבל לטומאה לא											!	⚡
אקרי כאן מבשרו - ולא מחמת אונסו											⚡	⚡
אלא לאו - לטומאה, ומדיפסא לטומאה - רישא נמי לטומאה											!	⚡
מידי איריא? הא - כדאיתא, והא - כדאיתא.											!	⚡
אף בשלישי בודקין אותו מפני הקרבן	תא שמע, רבי אליעזר:										⚡	■
מכלל דתנא קמא - מפני הטומאה קאמך											⚡	
לא, דכולי עלמא לקרבן, והכא באתים קא מילגי, רבנן לא דרשי אתים, ורבי אליעזר דריש אתים.											!	⚡
רבנן לא דרשי אתים: הזב - חדא זובו - תרתי, לזכר - בשלישי אקשיה רחמנא לנקבה.	[רבנן]										⚡	■
ורבי אליעזר דריש אתים: הזב - חדא, את - תרתי, זובו - תלת, ברביעי אקשיה רחמנא לנקבה.	[רבי אליעזר]										⚡	■
והלא זב בכלל בעל קרי היה, ולמה יצא - להקל עליו ולהחמיר עליו, להקל עליו - שאין מטמא באונס, ולהחמיר עליו - שהוא עושה משכב ומושב.	תא שמע, רבי יצחק:										⚡	■
אימת?											⚡	⚡
אילימא בראייה שניה											!	⚡
היכא הוה בכלל בעל קרי?											⚡	⚡
אלא פשיטא - בראייה ראשונה, וקתני להקל עליו שאינו מטמא באונס											!	⚡
ותסברא להחמיר עליו שהוא עושה משכב ומושב, בראייה ראשונה בר משכב ומושב הוא?											!	⚡
והלא זב בכלל בעל קרי היה בראייה ראשונה, ולמה יצא בראייה שנייה - להקל עליו ולהחמיר עליו, להקל עליו - שאינו מטמא באונס, ולהחמיר עליו - שהוא עושה משכב ומושב.	אלא הכי קאמר, רבי יצחק:										!	⚡
זב דומה למי בצק של שעורים, זב בא מבשר המת, שכבת זרע בא מבשר החי. זב - דיהה, ודומה ללובן ביצה המזורת, שכבת זרע - קשורה, ודומה ללובן ביצה שאינה מזורת.	רב הונא:										■	⚡
דם היולדת שלא טבלה וכו'.											■	<
אי אתם מודים בנדה שלא טבלה וראתה דם, שהיא טמאה?	תניא, אמרו להן בית הלל לבית שמאי:										⚡	⚡

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

נדה-בנות כותים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא אם אמרתם בנדה - שאפילו טבלה וראתה טמאה, תאמרו ביולדת - שאם טבלה וראתה שהיא טהורה.	אמרו להם בית שמאי:											! □ ◇	לה:
יולדת בזוב תוכיח, שאם טבלה וראתה לאחר ימי ספירה - טהורה, לא טבלה וראתה - טמאה	אמרו להם: [ב"ה]											ג □ ◇	לה:
הוא הדין, והיא התשובה.	אמרו להם: [ב"ש]											! □ ◇	לה:
למימרא דפליגי?												ג □ ◇	לה:
ומודים ביולדת בזוב שהיא מטמאה לה ויבש	והתנן:											ג □ ◇	לה:
לא קשיא, כאן - שספרה, כאן - שלא ספרה.												! □ ◇	לה:
יולדת בזוב שספרה ולא טבלה וראתה הלכו בית שמאי לשיטתן וב"ה לשיטתן	והתנא:											■ □ ◇	לה:
מעין אחד הוא, התורה טמאתו והתורה טהרתו.	איתמר, רב:											◆ □ ◇	לה:
שני מעינות הם, נסתם הטמא - נפתח הטהור, נסתם הטהור - נפתח הטמא.	לוי:											◆ □ ◇	לה:
מאי בנייהו?												^ □ ◇	לה:
איכא בנייהו: שופעת מתוך שבעה לאחר שבעה, ומתוך ארבעה עשר לאחר ארבעה עשר, ומתוך ארבעים לאחר ארבעים, ומתוך שמנים לאחר שמנים												! □ ◇	לה:
רישא לקולא וסיפא לחומרא	לרב:											◆ □ !	לה:
רישא לחומרא וסיפא לקולא.	ללוי:											◆ □ !	לה:
מיתיבי, דם היולדת שלא טבלה, בית שמאי אומרים: כרוקה וכמימי רגליה	[ב"ש]											◆ □ ג □ ◇	לה:
מטמא לה ויבש.	[ב"ה]											◆ □ ג □ ◇	לה:
קא ס"ד דפסקה, בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא - משום הכי מטמא לה ויבש, אלא ללוי, דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא לה ויבש?												ג □ ◇	לה:
הכא במאי עסקינן - בשופעת.	אמר לך לוי:											! □ ◇	לה:
אי בשופעת - מ"ט דב"ש?												ג □ ◇	לה:
מעין אחד הוא.	קסברי ב"ש:											! □ ◇	לה:
בשלמא ללוי - היינו דאיכא בין ב"ש וב"ה, אלא לרב מאי בנייהו?												ג □ ◇	לה:
איכא בנייהו יומי וטבילה												! □ ◇	לה:
ביומי תלה רחמנא	דבית שמאי סברי:											◆ □ !	לה:
ביומי וטבילה.	וב"ה סברי:											◆ □ !	לה:
ומודים ביולדת בזוב שהיא מטמאה לה ויבש.	ת"ש:											■ □ ג □ ◇	לה:
ס"ד הכא נמי דפסקה, בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא - משום הכי מטמא לה ויבש, אלא ללוי דאמר שני מעינות הן, אמאי מטמא לה ויבש?												ג □ ◇	לה:
הכא נמי בשופעת.	אמר לך: [לוי]											! □ ◇	לה:
אי בשופעת - למאי איצטריך?												ג □ ◇	לה:
לב"ש איצטריך, אף על גב דקאמרי בית שמאי מעין אחד הוא וביומי תלה רחמנא, הני מילי - ביולדת גרידתא, דשלימו להו יומי, אבל יולדת בזוב דבעי ספירה - לא.												! □ ◇	לה:
(ויקרא י"ב) דוחה תטמא - לרבות את בועלה, דוחה תטמא - לרבות הלילות, דוחה תטמא - לרבות היולדת בזוב שצריכה שתשב שבעה ימים נקיים.	תא שמע:											■ □ ג □ ◇	לה:
בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא - משום הכי בעיא שבעה ימים נקיים, אלא ללוי דאמר שני מעינות הן, למה לי שבעה? במשהו סגי												ג □ ◇	לה: